

ЛЪЧЕЗАР СТАНЧЕВ
СРЕЩА СЛЕД ЗИМАТА

chitanka.info

Срещнаха се вчера две врабчета
с весели сърца като момчета.
Първото зимуваше в Бояна,
второто пък в София остана.
Кацнали на ореха висок,
почнаха, щастливи, диалог:
— Чик-чирик, здравей бе, Софиянчо!
— Чирилик! Здравей и ти, Боянчо!
— Ида ти на гости. Слънце има,
ха честито, няма вече зима!
— Чик! Честито, щом си долетял,
и от студ — чирик! — не си умрял.

Щом обидата Боянчо чува,
иска също да се пошегува:
— Чик-чирик! Добре си се опазил!
Чух, че уж един „Москвич“ те сгазил.
Има тук движение опасно,
та повярвах и поплаках гласно.

Софиянчо е голям хитрец
и си пада мъничко лъжец.
Софиянец е и не е прост,
та реши да смае своя гост:
— Моля, моля, я ми виж крилата!
Чик! За миг излитам над земята,
бързо изпреварвам колелата.
Но зимъс гладувах аз за двама,
та отслабнах... десет килограма...
А Боянчо бе разбрал шегата.
— Чуй, на село, щом си оцелял,
имам, братко, жито цял чувал.
И понеже с теб сме много гладни,
лесно ще го изкълвем за два дни.
Ще решим задачата голяма —

чик-чирик — деление на двама.
Чик-чирик — ще стана аз орел,
ти ще станеш тлъст като петел!

Софиянчо има поглед бръз,
по-високо хвъркна той чевръст:
— Чик-чирик, добре си тъй мечтаеш,
но какво ни дебне тук не знаеш.
Чик-чирик! Внимавай: виж котака
гледа ни и май закуска чака! —
Котаракът мирен там застава,
към врабците блага реч подхвана:
— Мяу-мяу, милички, постойте,
аз съм ваш приятел, не се бойте.
Мяу-мяу, няма вече зима,
хайде да си поиграем трима...
Мяу-мяу, и броилка знам,
само че... елате по-насам...
Кой да гони? Кой да бъде пръв?
Почвам да броя броилка „Лъв“:
„Ала-бала, порто-кала,
няма нико-го да жаля,
аз съм пъргав като лъв,
за-това излизам пръв“.

Мяу-мяу, значи аз ще гоня!
Няма ни перце да ви отроня!
Мяу-мяу, вий се оставете
да ви пипна само по крилете...

Софиянчо вдигна си крилцата,
знае правилата на играта:
— Бягай, братко, чик-чирик!
Ще ни пипне той след миг!
Тоя черен котарак
е опасен — чик-чик! — враг!

*Литнаха и там на близка стряха,
кацнали, врабчетата заяха:
— Ний сме весели врабчета,
отървахме се и двете.
Чик-чирик, след толкоз студ и сняг
доживяхме да се видим пак!*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.